

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Gotthi ab alijs Barbaris sedibus suis eiecti ad Romanorum fines
confugerunt, qui ab Imperato re suscepti, postéa subuersionis Romani
imperij & ipsius Imperatoris, causa extiteru[n]t, & quòd ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

fugit. De quibus rebus Valens certior factus, dat mandatū militibus, qui versabatur in Thracia, vt Barbaris cōtra Barbaros dimicantibus subsidio esset. Illi itaq; hostibus in fugā cōuersis, trans Istrum cōtra Athanarichū sunt victoriā cōsecuti. Quæ causa fuit permultis Barbaris fidem Christianā recipiendi. Nam Phritigernes, quo pro beneficio accepto Imperatori gratiā referre posset, eius religionē āplexari cœpit, suosq; ad idem faciendum hortari. Atque eā ob causā complures Gotthi, qui tum, quo Imperatoris voluntati obsecundarent, se sectæ Arianae addixerant, ad hoc vsque tēpus eidē adhærescunt. Eodem tempore Vlphilas Gotthorum Episcopus literas Gothicas inuenit: atque vt primū, sacrā scripturam in eorū linguā cōuerterat, instituit animo, vt barbari illi sancta Dei eloquia perdiscerent. Simul atq; verò Vlphilas eos nō solū, qui Phritigerni, verū etiam, qui Athanaricho parebant, religionē Christianā docuerat, Athanarichus permultos, qui fidem Christi profitebatur, perinde ac si patria sua religionis instituta per eos fuisset adulterata, grauib; affecit supplicijs: ita vt Barbari nōnulli exsecta Ariana tū martyres fierēt. Verum Arius cū Sabellij errori non posset resistere, ex recta fide lapsus excidit, & filium dei nuper genitum esse tradidit: at barbari animo simplici religionem Christianā amplexi, pro fide Christi vitam, qua hic fruebantur, profundere non dubitarūt. Sed de Gotthis ad fidem Christi conuersis, hæc quidem ad hunc modum.

Quod Gotthi ab alijs Barbaris sedibus suis eiekti ad Romanorum fines confugerunt, qui ab Imperatore suscepti, postea subuersionis Romani imperij & ipsius Imperatoris, causa extiterūt, & quod Imperator dum totus in cogitatione belli cōtra Gotthos foret, bellum contra Christianos remissiore animo gerebat.

CAP. XXVIII.

BReui tempore post Barbari illi, amicitia inter ipsos mutuò cōcilitata, ab alijs barbaris vicinis suis, qui Hūni vocabantur, expugnati, suæq; regionis finibus exturbati, ad Romanorum ditionem confugere, Imperatori

SOCRAT. HISTOR.

Romano sua sponte inferuire, eius mandata exequi statuerunt. Quæ cum Valenti erant nunciata, ille minimè, quid inde futurum videretur, animo prospiciens, iubet supplices misericordia complecti: inque hac re vna se clementem ostēdit. Itaque quasdam partes Thraciæ illis præscribit ad incolendum, seq; ea de re fortunatum esse censet. Sic enim cogitabat se ex illis exercitum paratum instructumque contra hostes habiturum: quinetiam Barbaros custodes multo plus terroris, quàm Romanos, hostibus incussuros. Et ob eam causam de cætero in milite Romano augendo cœpit esse negligentior: atque adeo veteranos milites, qui in bello viriliter & magno animo dimicare norant, penitus contempsit: pro militibus autem qui ex prouinciis vicatim colligi solēt, pecuniam exegit, iussitq; vt pro singulis militibus octoginta aurei exigenterentur, idque cum illos antea tributo leuasset. Hæc quidem origo & causa fuit, cur res Imperij Romani ad aliquod temporis spatium parum prosperè succederent. Nam Barbari, occupata Thracia, & prouincia Romanorum cum securitate possessa, res adeo secundas ferre nesciuere, sed contra Romanos, qui tanta beneficia in eos contulerant, arma capere, omniaq; loca ad Thraciam spectantia vastare cœpere. Quibus rebus ad hunc modum confectis, Valentiq; nunciatis, destitit ab illis in exilium mittendis, qui fidem Consubstantialis amplexabantur. Nā in rebus dubijs perplexisq; cōstitutus, confestim Antiochia relicta, Constantinopolim ire perrexit. Ob quam causam persecutionis incendium contra Christianos ibi excitatū, penitus restinctum est. Eodem tempore Euzoius, qui sectæ Arianae Antiochiæ episcopus fuit, extremum vitæ diem cōfecit, ad quintum consulatum Valentis, Valētiniani autem iunioris primum: in cuius locum Dorotheus successus est.

Quod Saraceni sub Mauiæ reginae ipsorum imperio, Mosē quendam monachum, tum pietatis tum fidei singularis hominem sortiti episcopum, se Christianæ fidei addixerunt.

CAP. XXIX.

VBi Imperator Antiochia decesserat, Saraceni, qui erant antea pop. Romani socij & fœderati, iam tum deficere,